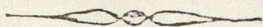


## ДЪТННСКИ РАЗГОВОРИ.

З А

### ДРЕВОТО.

СЫНЪ АТЬ Б АЩАТА.



Сынъ. Отче! Каква е хубава ябалка та съ цвѣтія та си, ако бѣха сички те цвѣтія варзали ябалки, имали сме много ябалки Тія ябалки, ако бы сички те цвѣтове варзали, неможехмы да ги соберемъ, зацо то сички те цвѣтове не сварзувать ябалки, за кол причина да не сварзувать сички те цвѣтове ябалки?

От. Ахъ сыно! ты още не знаешъ, чи ако една ябалка, сички те цвѣтове варзали ябалки, ставать малки, и суцо то древо на ябалка та не може да ги нахрани, и за това една ябалка кога сваржи малко прави ги голѣми.

Сынъ. Ахъ отче! азъ много обичамъ ябалки те?

От. Знамъ сыно чи ги обичашъ, обаче да ги ядешъ, кога озрѣять, зацо то отъ неозрѣлы те ябалки, ся разболяванъ, и те хваца грозница та, и зуби те ти истржипувагъ, и не можешъ хлѣбъ да ядешъ.

Сынъ. Ахъ отче! много пути самъ ялъ я-